

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ. KEZIRATOKAT VISSZA NEM KÜLDÜNK.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ. HIRDETÉSREK ÉS NYILTÉRBE VÁLÓ KÖZLEMÉNYEKÉRT FIZETÉS A KIADÓHIVATALBAN.

A német liberalizmus.

Berlin a politikai világ központja. Nem csak Európa nemzetközi viszonyait szabályozták ott mindenható erővel, de a szomszéd államok belpolitikai irányát is onnét nyeri az utmutatást.

Mig a Bismarck-iskola törpe növédeként Ausztriában és minálunk, sőt az Al-Duna újdonsült államaiban is eléri, hogy a népek érületével és a souverain közvéleménnyel tetszés szerint elbánjanak, a szeleket irányzó kancellár Aeolusnak ugyancsak kemény és sokszor eredménytelen harcokat kell vívnia a német közvéleménnyel.

A német liberalizmus csakugyan nem kapitulál Bismarck személyes hatalma előtt. A német tudósok és professorok között Bismarck herceg megtalálja azokat az ellenfeleket, kik uralmát a német nép szíve fölött kétségbe teszik.

liberalisok erökődéseit és Bismarckhoz viszonyítva, a minő komikus illüzióknak látszanak is, meglehet egy későbbi idő őket egyenesen a kancellár alakja köré állítva, azt fogja mondani róluk, hogy mindnyájan együtt, hősök színpadán működtek.

Budapest, márczius 18.

A 'Nemzet' mai esti vezércikkében az antiszemitizmust a függetlenségi pártunk rója fel s a cselelődi gyaloglás botrányát okául ama — szerinte — személyeskedő, gyanusító, vádakodó, sokat ígérő izgató eljárást jelöli meg, melyet az ő véleménye szerint a függetlenségi párt a kormány ellen évek óta folytatott s ma is folytat.

manifestumában a Verhovay-féle piszkoló, gyanúsító és botrányhajászó sajtó ellen? Nem ez a párt vette-e fel a harcot a lelketlen bujtogatók ellen Cselelőden, Somogyban és mindenütt. A mi pedig a párt parlamenti, sajtóbeli és választások alkalmával használt modorát illeti: e modor sokkal komolyabb, tárgyilagosabb, sőt politikailag sokkal tisztességes, mint a minőt ellenzéki korukban Tisza Kálmán és barátai használtak az akkori kormány ellen.

Tegnap a képviselőház ülése után és ma este több órán át tartott minisztertanácskozás volt.

A kormánypart visszaélései a választásoknál. Horánszky Nándor képviselőnek a miniszterelnök és belügyminiszterhez intézett mai interpellációja megdöbbentő nagy tömeget sorolta fel ama visszaéléseknek, melyek Horánszky vármegyében ez idő szerint az ipolygási választókerületben rendszeresen előkötvetnek.

A fővárosi függetlenségi párt szervezkedése.

Még tavaly, egy az erzsébetvárosi (VII. ker.) körben Csizmadia Sándor elnöke által tartott pártértekezleten a fővárosi polgárok körét alakítsuk, az alapszabályok kidolgozására bizottság választottuk, s ügygöttek ívek kibocsátása rendeltetett el. Mielőtt azonban a kör megalakult volna, az említett bizottság fűyelme a közelgő képviselőválasztásokra irányulván, megbízta egyik tagját, dr. Rácz Károlyt ügyvéddel, hogy felhívást készítson a polgárokhöz a tömörülés és szervezkedés iránt.

sára a bizottság f. h. elején összejött, a tanácskozásba való részvételre Irányi Danielt is meghívta. A felhívás tartalma több módosítás után elfogadottnak, Irányi Danielt meghívta, hogy annak megállapítása s a szervezkedés előkészületeinek megkezdéséig egy társasági értekezletet hívjon össze a fővárosnak egy pesti, mint budai oldalán lakó elvtársakkal.

A budapesti 48-as függetlenségi párti értekezlet felhívása a fővárosi polgárokhöz!

Ismét elérkezett az idő, hogy a nemzet törvénybiztosította józavál, szeretett hazánk sorsa fellett döntson. Az országgyűlési választások rövid idő múlva megkezdődnek, s a szükségesnek véltük polgártársainkat zaslónok követésére felhívni.

Követséket azon zaslóit, melynek lobogóján a dicső '1848' ragyog, követséket azon nyomokat, melyek elölkéni 1848-ban megindultak, midőn szellemi és anyagi erejüket egy főcél elérésének szentelték és ez volt:

Magyarország függetlensége és önállósága! Megmutatta a lefolyt 35 év, hogy elődeink nem tévedtek, hogy helyesen felismerték azon feltételeket, melyek hiányában hazánk soha sem válhatik naggyá és virágozó, lakossága soha sem leand boldog és megeledezett, — melyek nélkül tengődhetünk ugyan, de a mi létünk biztosítva soha sem lesz.

Nem a külpolitika tekintetében hiányzó önrendelkezési jog volt-e oka annak, hogy oly kalandpolitikába sodortattunk, mely honfiamk ezreinek elételne, nekünk polgároknak pedig máris közel száz millió forint államadóssággal fedezett költségek kerültek, a melynek kamatait keservesen megtakarított adófilérekkel kellend fizetnünk?

Nem egy önálló magyar hadsereg hiányának kelle-t tulajdonítanunk azon sajnosan tapasztalt jelenségeket, hogy a hadsereg nélküli a magyar szellemet, tisztjei többségének nem hazája azon állam, melynek léteért ma-holnap küzdenie kell, hogy milliókat áldozunk évenként a hadseregére, de a felett tényleg nem mi rendelkezünk?

Nem az önálló vámterület hiánya oka-e annak, hogy míg velünk szomszédos kisebb államokban az ipar és kereskedelem szemtelenség fejlődik, nálunk a mezőgazdaság a kereskedelem és főleg az ipar folytán párral verszenyi, és nem lehetvén a hazai munkát kizárólag a hazai érdek szempontjából támogatni és védeni?

Híven és rendületlenül ragaszkodunk tehát azon meggyőződésünkhöz, hogy számunkra csak egy főcél létezhetik és ez, hogy Magyarország legyen önálló, független magyar állam, mely minden idegen beavatkozástól menten létezzék minden ügyei; mely teljes önállósággal bírjon a polgári közigazgatáson kívül a hadügyi, pénzügyi, nemzetközi viszonyok és közigazdaság minden ágában, mely az ő felsége uralkodása alatt álló többi országok és tartományokkal csupán a fejedelem azonossága által álljon kapcsolatban.

Ezen magaslatok felé az alkotmányos uton és törvényes eszközök segítségével való elérésre törekedünk, azért gyűjtjük zaslónkat, azért gyűjtjük zaslónkat az ige: 'Magyarország nem volt, hanem lesz!'

A függetlenség kivívására irányult törekvésünk mellett azonban igyekeztünk meg oda is fordítanunk, hogy a szabadság, különösen az egyéni-, a váll-, sajtó-, gyűlékezési és egyesülési szabadság, ezeknek minden következményeivel együtt, valamint a jogegyenlőség, születés, vallás és nemzeti-ségre való tekintet nélkül intézményeinkben és tör-

vényeinkben minél teljesebb kifejezést nyerjenek, egyuttal oda hatván, hogy az erkölcsiség, a mivelő-dés és az anyagi jólét, szóval a szabadelvi haladás eszméi minél inkább terjedjenek és megvalósul-janak.

A törvényhozás egyik tényezője 1848 óta a nép-képviselői rendszer alapján lévén szervezve, szük-ségesnek tartjuk, hogy annak másik tényezője is, t. i. a felsőház, a kor követelményeinek képest át-alakítsassék.

A törvény iránti tiszteletünknek fogva, míg egy-részt követeljük, hogy a Horvátországgal fenálló egyezmény mindkét részről szigorúan megtartassék, másrészt kijelentjük, hogy azon túl semmi újabb engedyenyekre hajlandók nem vagyunk és külön-sen Fiume városa és kerületéről lemondani semmi körülmények között nem fogunk.

Közigazgatásunkat illetőleg ohajtjuk, hogy az az önkormányzati jog elvének fenntartása mellett, ki-növéseitől megtisztítván, javítsassék, s a közigaz-gatási bíróság felállítását által az önkény ellen lehe-tőség megóvassék.

E mellett kívánjuk, hogy az államhivatalnokok jogait főnökeik önkénye ellen biztosított szolgálati pragmatika és a nyugdíjszabályzat minél előbb meg-alkottassék.

Az ország pénzügyi viszonyait tekintve, azon szo-moru helyzetet állunk ugyan szemben, hogy az eddigi politikai rendszer nemcsak már alig meg-számálható államadósságokkal rök vállalkozna, hanem a létező felemelés által majdnem elviselhetlenné tette; reméljük azonban, hogy hazánk önállósága elérésével és különösen a külön vámterület felállít-ásával, a közzvetett adóknak saját érdekeinkben való kihasználása és az adóterhesi képesség emelése ál-tal a közterhek súlya is könnyebbülni fog.

De szükséges, hogy legelő sorban a kincstári ér-dek egoldalud előtérbe állítása józamban irány-nak engedjen helyet, a polgárok pedig az adók-nak igazságosabb kivétele és méltányosabb beha-jlása által a sok zaklatásoktól és visszaélésektől megkíméltsenek. A tárgyalás összefüggésben nem hallgathatjuk el továbbá, hogy az italmérségi jog és általában az ugynevezett kisebb iránti haszonvé-telek megváltása tovább nem halasztandó.

Az igazságszolgáltatás terén gyökeres változató-sok kívánatnak. A polgári eljárás, méztünk szerint, a szabóliségi és közvélemény elvére, a bünyvádi el-járást az esküdtzéki intézményre alapítandó. Pol-gári törvénykönyv megalkotása és a bíróságok vég-leges rendezése és széthelyek megállapítása szint-egy elodázhatalan követelmények.

A közoktatás névze ohajtjuk, hogy az annak minden fokozatán folytonosan fejleszessék, az erre megkivántató adózatokat a leghasznosabb befekte-tések közé számítsunk.

Az ipar, kereskedés és mezőgazdaság érdekei kül-önlönként, helyes védekezésű rendszer és önálló magyar jegybank felállítását által egyrészt, másrészt pedig nemzetközi viszonyainkban saját érdekeinknek saját képviselőink (konzulaink) útján leendő ellátása által kell hogy támogatassanak.

A közmunkák mezején végre különösen a köz-utak sziporítását és tökélesbítését, csatornák építé-sét, a Duna, Tisza és mellékfolyóiknak szabályozá-sát a sürgősleg tendők közé sorozzuk.

Ezzel jelezük volna, t. polgártársak, főbb vo-násokban azon politikai feladatokat, melyek meg-valósítására törekvünk.

De bármily átvös legyen is ezek egyike vagy ma-sikának megoldása, erős és kiolthatatlan bennünk a hit, hogy gyökeres, állandó, mindenne kiterjedő javulás csak úgy és akkor érhető el, ha Magyaror-szág, szeretett hazánk állami önállóságát és függet-lenségét visszanyeri.

Ennek elérésére pedig most van itt az alkalom, éljete vele és csoportosuljatok a 48-as függetlenségi párt zászlójára körül.

Eljen a haza! A fővárosi 48-as függetlenségi párti 1884. évi márcz. 17-én tartott értekezletből.

Irányi Daniel, az értekezlet elnöke. Dr. Rácz Károly, jegyző.

A TÁRSALKODÓ.

REGENY. Irta XAVIER DE MONTEPIN. Második rész. (Folytatás.) A meglepetések. XLVIII. Isten hozott, kedves öcsém! szólt a báróné. Látogatóknak kétszeresen örülök, mert bizonyosan szórakoztatni fogja kedves lábadozó betegünket is.

Utközben a báróné kikérdezte Raoult ügye felől, s az nem győzte neki dicserni Philippe bámulatos ügyességét és buzgalmat. — Ebed után majd elbeszéléd a részleteket is, kedves öcsém. Nagyon érdekel a dolog. Hát Gilbert orvos jól fogadott benneteket? — Igen, kedves nagynénem. Philippe és én csak dicserételet mondhatunk róla.

Magunk vagyunk, mondá a báróné. — Beszélj, kedves Raoul. Raoul idejében mindent, a mi Mortfontainebe utazásuk óta történt, s a báróné sokszor megfogyni elért ereiben a vért, ama veszedelmek hallatára, melyekkel Philippenek szembeszállnia kellett.

Akkor kétségkívül eléjtik a vizsgálatot Raoul ellen. — De ezt én nem akarom! kiáltott föl Raoul. — Nekem nyilvános tárgyalás kell. A vád, a letartóztatás mindenki előtt ismeretes — azt akarom, hogy mindenki ismerje az igazolást is.

Magunk vagyunk, mondá a báróné. — Beszélj, kedves Raoul. Raoul idejében mindent, a mi Mortfontainebe utazásuk óta történt, s a báróné sokszor megfogyni elért ereiben a vért, ama veszedelmek hallatára, melyekkel Philippenek szembeszállnia kellett.

— Akkor kétségkívül eléjtik a vizsgálatot Raoul ellen. — De ezt én nem akarom! kiáltott föl Raoul. — Nekem nyilvános tárgyalás kell. A vád, a letartóztatás mindenki előtt ismeretes — azt akarom, hogy mindenki ismerje az igazolást is.

Magunk vagyunk, mondá a báróné. — Beszélj, kedves Raoul. Raoul idejében mindent, a mi Mortfontainebe utazásuk óta történt, s a báróné sokszor megfogyni elért ereiben a vért, ama veszedelmek hallatára, melyekkel Philippenek szembeszállnia kellett.

— Akkor kétségkívül eléjtik a vizsgálatot Raoul ellen. — De ezt én nem akarom! kiáltott föl Raoul. — Nekem nyilvános tárgyalás kell. A vád, a letartóztatás mindenki előtt ismeretes — azt akarom, hogy mindenki ismerje az igazolást is.

Magunk vagyunk, mondá a báróné. — Beszélj, kedves Raoul. Raoul idejében mindent, a mi Mortfontainebe utazásuk óta történt, s a báróné sokszor megfogyni elért ereiben a vért, ama veszedelmek hallatára, melyekkel Philippenek szembeszállnia kellett.

